

5.

6.

7.

8.

9.

„Biuletynu Politechniki Śląskiej”, nr 1 (191) luty 2009
 16 grudnia 2008 roku, w sali Senatu Politechniki Śląskiej, wicewojewoda Śląski, wręczył pracownikom Politechniki Medale za Długoletnią Służbę, przyznawane przez Prezydenta RP.

Z Wydziału Chemicznego Medale otrzymali:
 - prof. dr hab. inż. Andrzej Jędruski - Złoty Medal,
 - dr inż. Krzysztof Jastrzęb - Srebrny Medal.

foto. T. Buczek

Bal Chemika 2009

Organizowany przez
Samorząd Studencki Wydziału Chemicznego

16 stycznia 2009

Cena biletu 70 zł
od osoby płatne z góry

Stolówka studencka
przy ulicy Łużyckiej 24

Zapisy ds. Karolinka pok. 324
od 8 grudnia 2008
w poniedziałek, środa godzina 18-20,

Małgorzata Gbylik
Zapisy osobiście
(nie przyjmujemy list chętnych osób)

Prof. dr inż. Tadeusz Hobler
(1899-1975)

Prof. dr inż. Tadeusz Hobler urodził się w 1899 r. w Samborze. Studia wyższe odbył na wydziale Mechanicznym Politechniki Lwowskiej, uzyskując w 1924 r. dyplom z wynikiem celującym. Następny okres życia, to wyteżona praca nad odbudową i rozbudową polskiego przemysłu. Po krótkim okresie pracy w Hucie Zgoda przechodzi do przemysłu chemicznego i organizuje biuro konstrukcyjne w Państwowej Fabryce Związków Azotowych w Chorzowie, a następnie kieruje zespołem projektującym i uruchamiającym nową Fabrykę Związków Azotowych w Mościcach. Pod kierunkiem Profesora wykonane zostają wtedy po raz pierwszy w Polsce projekty instalacji kwasu azotowego, konwersji gazu wodnego oraz azotanu amonowego.

Już w tym okresie oraz w latach następnych, podczas pracy w firmach zagranicznych, wykonuje cały szereg oryginalnych prac teoretycznych i konstrukcyjnych, czego wynikiem są liczne patenty polskie i zagraniczne.

W roku 1931 prof. Hobler wyjeżdża za granicę. Najpierw pracuje w firmie „Dr Collet – Ingénieur Conseil” w Paryżu, a następnie w firmie „Hydro – Nitro” w Genewie. Podczas swego pobytu za granicą projektuje, a następnie kieruje budową i uruchamia nowe fabryki azotowe, m. in. na Węgrzech i we Włoszech. W tym też czasie opracowuje oryginalne rozwiązanie instalacji do produkcji kwasu azotowego, które do dziś nosi nazwę RNH (Hydro – Nitro – Hobler).

W 1938 r. wraca do kraju i obejmuje stanowisko dyrektora technicznego Fabryki Związków Azotowych w Mościcach, poświęcając szczególną uwagę biuru technicznemu i zamierzonym inwestycjom.

W latach 1939-1941 przebywa we Lwowie, gdzie wykłada w tamtejszej Politechnice termodynamikę techniczną. Po wkroczeniu Niemców ukrywa się. W tym czasie opracowuje monografię pt. *Metody obliczania urządzeń absorpcyjnych*. Natychmiast po zakończeniu działań wojennych włącza się czynnie do odbudowy przemysłu chemicznego, tworząc zakład projektowo-konstrukcyjny pod nazwą Główne Biuro Inwestycji i Odbudowy, z siedzibą w Gliwicach i zostaje jego dyrektorem. Biuro to rozrasta się później i daje początek obecnym biurom projektowym przemysłu chemicznego zlokalizowanych w Gliwicach.

We wrześniu 1949 r. zostaje powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Politechnice Śląskiej i obejmuje kierownictwo Katedry Inżynierii Chemicznej na Wydziale Chemicznym. Po przeniesieniu Katedry na Wydział Mechaniczno-Energetyczny, organizuje na tym Wydziale specjalność – Aparatura i urządzenia przemysłu chemicznego.

W roku 1965 wraz z Katedrą o zmienionej nazwie – Katedra Inżynierii i Konstrukcji Aparatury Chemicznej – przechodzi ponownie na Wydział Chemiczny, gdzie wprowadza nowy, wyższy sposób organizacyjny kształcenia specjalistów z inżynierii chemicznej i budowy aparatury.

W roku 1954 zgromadzenie ogólne Polskiej Akademii Nauk powołuje Profesora na członka korespondenta, a w 1966 r. na członka rzeczywistego. W 1958 r. prof. Hobler organizuje, ciesząc się zasłużoną sławą międzynarodową, Zakład Inżynierii Chemicznej i Konstrukcji Aparatury PAN, którego był kierownikiem aż do przejścia na emeryturę.

W roku 1968 Profesor otrzymuje doktorat honoris causa Instytutu Technologicznego w Leningradzie, a w 1970 r. Politechnika Śląska obdarza Go również tą najwyższą godnością akademicką. Za zasługi na polu nauki zostaje odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Sztandarem Pracy II kl. Dorobek naukowy Profesora Hoblera to ponad 100 publikacji prac naukowych, 12 publikacji książkowych, z których na szczególną uwagę zasługują *Ruch ciepła i wymienniki* oraz *Dyfuzyjny ruch masy i absorbery*, które doczekały się szeregu wydań i wielu przekładów na języki obce.

Pod bezpośrednim kierunkiem Profesora prace doktorskie wykonało 25 Jego wychowanków, 7 z nich wykonało następnie prace habilitacyjne, 8 zostało docentami i 4 – profesorami.

Jego uczniowie kierują obecnie licznymi placówkami naukowymi i dydaktycznymi inżynierii chemicznej w kraju, zajmują szereg odpowiedzialnych stanowisk w biurach projektowych, instytutach badawczych i zakładach przemysłowych.

W roku 2009. miała 110. rocznica urodzin i 35. rocznica śmierci Profesora dr inż. Tadeusza Hoblera.

ok. roku 1950.

PROF. DR INŻ. TADEUSZ HOBLER

745

Olbrzymie doświadczenie w projektowaniu i budowie instalacji przemysłowych, głęboka wiedza teoretyczna i wybitne zdolności pedagogiczne pozwoliły Profesorowi na wypracowanie własnego modelu nauczania i prowadzenia badań w dziedzinie inżynierii chemicznej i na stworzenie w Gliwicach znanej i uznawanej nie tylko w kraju własnej szkoły inżynierii chemicznej – szkoły Hoblera. W sercach i pamięci tych, którzy Go znali, a w szczególności tych, którym było dane być Jego uczniami i współpracownikami pozostanie na zawsze obraz i wzór gorącego patrioty, wybitnego uczonego i wspaniałego człowieka.

Cześć Jego Pamięci!

*Doc. dr hab. inż. Jan Bandrowski
Doc. dr hab. inż. Józef Zabłocki*

HARMONOGRAM

sesji naukowej dotyczącej realizacji badań statutowych
na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w roku 2008

Miejsce: Wydział Chemiczny, ul. M. Strzody 9

Przewodniczący sesji: Prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski, Dr hab. inż. Marian Turek, prof. Pol. Śl

Dnia: 21.01.2009 (środa)

Sala: I

Otwarcie sesji: godz. 9³⁰

9 ³⁰ OTWARCIE SESJI		
godz.*	Tytuł referatu i Katedra	Referujący
9 ⁴⁵	Reakcje hydrydów wybranych α -hydroksy- i α -aminokwasów z ortoestrami Katedra Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii	Dr inż. Agnieszka Kudelko
10 ¹⁰	Ocena rodzaju i mocy centrów aktywnych na powierzchni katalizatorów tlenkowych za pomocą reakcji konwersji alkoholu izopropylowego Katedra Fizykochemii i Technologii Polimerów	Dr inż. Agnieszka Krowiak
10 ¹⁵	Badanie elektroosadzania wybranych metali z roztworów organicznych Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej	Dr inż. Wojciech Simka <i>foto. 6</i>
11 ⁰⁰	Badanie emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłu z instalacji spalania małej mocy Katedra Aparatury Chemicznej i Procesowej	Dr inż. Robert Kubica <i>foto. 9</i>

11²⁵ – 12⁰⁰ PRZERWA

12 ⁰⁰	Przepływ cieczy w krystalizatorach Katedra Inżynierii Chemicznej i Procesowej	Dr inż. Janusz Wójcik <i>foto. 7</i>
12 ²⁵	Paramagnetyczne kompleksy żelaza jako inteligentne środki kontrastowe do rezonansu magnetycznego Katedra Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii	Dr inż. Nikodem Kuźnik <i>foto. 5.</i>
12 ⁵⁰	Nowe metody i procedury w analizie próbek spożywczych Katedra Chemii Analitycznej i Ogólnej	Dr inż. Celina Pieszko <i>foto. 8.</i>

* - Czas wystąpienia - 25 min łącznie z dyskusją

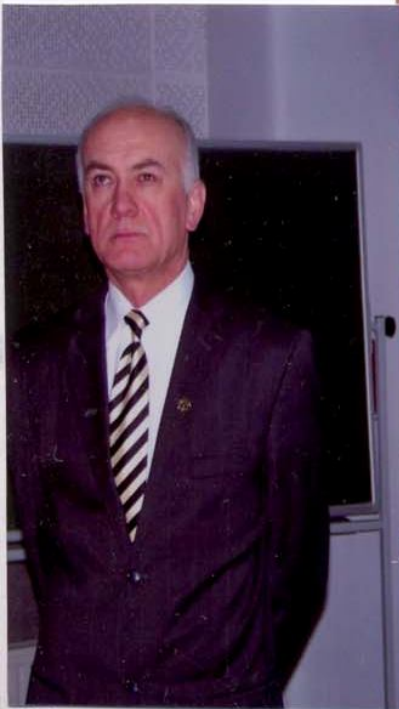
21 stycznia 2009 roku, w audytorium im. Wł. Lesiańskiego, odbyła się doroczna sesja naukowa pracowników naukowo-dydaktycznych i doktorantów poświęcona przedstawieniu i przedyskutowaniu wyników badań statutowych BK, wyłonionych w katedrach w roku 2008.

Sesję otworzył Dziekan prof. dr hab. inż. Andrzej Jomybski (fot. 2 z prawej). Obradom przewodniczył Przewodniczący Wydziałowej Komisji ds. BK dr hab. inż. Mariusz Turek prof. Pol. M. (fot. 2 z lewej).

Przedstawiciele poszczególnych Katedr zaprezentowali tematykę prac badawczych wyłonionych w danej jednostce oraz dorobek publikacyjny wynikający z tych prac, następnie szczegółowiej omówili wyniki jednej z prac. Po każdej referacji odbyła się dyskusja.

3.

fot. 2

- doktoranci

4.

22 stycznia 2009 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Katarzynę Szymalską, uczestniczkę Wydziałowego Studium Doktoranckiego i asystentkę w Katedrze Turyzmologii Chemicznej i Procesowej.

Temat Pracy Doktorskiej:

Otrzymywanie efektywnych biokatalizatorów enzymatycznych opartych na mezostrukturalnych krzemionkowych piankach komórkowych i ich procesowe wykorzystanie

PROMOTOR:

prof. dr hab. inż. Andrzej Bolesław JARZĘBSKI
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. Antoni POLANOWSKI
Uniwersytet Wrocławski

dr hab. inż. Wincenty TUREK, prof. Pol.Śl.
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Studenci boją się biznesu

Gazeta Wyborcza • Wtorek 27 stycznia 2009

•• Większość studentów nie chce w przyszłości prowadzić własnej firmy, bo obawia się skomplikowanych formalności i odpowiedzialności – wynika z badań przeprowadzonych na Politechnice Śląskiej.

Patrycja Kozik studiuje na III roku chemii i już myśli o własnym biznesie. - Nie widzę się codziennie w laboratorium. Działając w samorządzie studenckim, stałam się bardziej przedsiębiorcza, zdobyłam wiele doświadczeń i myślę, że poradziłabym sobie z prowadzeniem firmy - mówi. Patrycja razem z przyjaciółmi z samorządu zastanawia się nad założeniem spółki opiekującej się miasteczkiem akademickim lub klubem studenckim.

- Podobne firmy działają przy innych uczelniach i świetnie sobie radzą - przekonuje studentka.

Niestety, z badań, jakie w listopadzie przeprowadziło Biuro Karier Studenckich PŚ, wynika, że wśród studentów tej uczelni niewiele jest osób gotowych podjąć ryzy-

ko i mających oryginalny pomysł na przyszłość.

Spośród 296 ankietowanych studentów z dziesięciu różnych wydziałów aż 133 w przyszłości nie zamierza założyć własnej firmy. Tylko 54 osoby chcą prowadzić własny biznes, a siedem już to robi. Reszta (102 studentów) w ogóle się nad tym nie zastanawiała.

Dlaczego przyszli inżynierowie nie chcą założyć własnej firmy? Studenci, tłumaczą, że odstrasza ich formalności i problemy lokalowe. Przyznali się również do braku wystarczającej wiedzy na temat prowadzenia działalności. Istotną przeszkodą są też dla nich pieniądze potrzebne na start oraz wysokie koszty utrzymania początkującej firmy. Niektórzy mówili wprost, że boją się odpowiedzialności, inni przyznawali, że nie mają pomysłu na biznes (spośród 53 studentów, którzy mieli konkretny plan, najwięcej chciałoby otworzyć firmę zajmującą się odzyskiwaniem danych).

Zdaniem dr. Krzysztofa Łęckiego, socjologa, bierność młodych jest

uzasadniona. Na co dzień widzą trudności, jakie stają się udziałem początkujących polskich biznesmenów.

- Młodzi, którzy z natury powinni być pomyslowi i aktywni, w Polsce nie są stymulowani do tego, by wymyślić coś interesującego. W USA funkcjonuje mit od pacybuta do milionera i faktycznie można znaleźć tam osoby, które zaczęły, nie mając nic oprócz dobrego pomysłu. W naszym kraju próżno szukać takich przykładów - tłumaczy Łęcki.

Ale z badania SBK wynika, że część studentów dostrzega jednak plusy prowadzenia własnej działalności. Zwolenników pracy na własny rachunek najbardziej pociąga wizja bycia swoim własnym szefem (113 głosów) i samodzielnego planowania czasu pracy (111 głosów).

Dla studentów kusząca jest też możliwość zarabiania pieniędzy dzięki robieniu tego, co się lubi. Tylko dla 50 ankietowanych ważna jest satysfakcja oraz niezależność, jaką daje prowadzenie firmy. ●

MAGDALENA WARCHAŁA

28 stycznia 2009 roku odbyły się posiedzenia Wydziałowych Komisji ds. Badań Własnych BW i ds. Badań Statutowych BK, na których dokonano odbioru prac badawczych wyłonionych przez wyrostki jednostki na Wydziale. Obydwa posiedzenia Komisji odbyły się w sali Rady Wydziału. Uczestniczyli w nich wszyscy członkowie Komisji oraz Przewodniczący ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, dr hab. inż. Krzysztof Walczak prof. Pol. Śl.

Doktorant Sławomir Boncel wyróżniony

12 lutego 2009 r. w gmachu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Warszawie, podczas obrad Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego odbyło się wręczenie nagród laureatom IV edycji konkursu miesięcznika „Forum Akademickie” na artykuł popularnonaukowy pod hasłem „Skomplikowane i proste. Młodzi uczeni o swoich badaniach”.

Wyróżnienie otrzymał mgr inż. Sławomir Boncel z Katedry Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii Politechniki Śląskiej. Nasz doktorant, który był laureatem I nagrody w zeszłorocznej edycji konkursu, tym razem wyróżniony został za artykuł „Czarna sukienka” popularyzujący badania włókien z nanorurek węglowych. Honorowy patronat nad konkursem objęła prof. Barbara Kudrycka, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Nagrodzone i wyróżnione artykuły zostaną opublikowane w kolejnych numerach „Forum Akademickiego”. I nagrodę zdobył mgr Michał P. Heller z Instytutu Fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie za artykuł

„Wibrujące struny, spadające jabłka i najdoskonalszy płyn w przyrodzie”, popularyzujący badania nad zastosowaniami teorii strun. II – mgr inż. Marta Grabiec z Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego w Warszawie – za artykuł „Neurogeneza – do czego służą nowe neurony w mózgu dorosłych zwierząt”, poświęcony badaniom rozwoju mózgu torbaczy. A III – mgr inż. Joanna Brzeska z Katedry Chemii i Towaroznawstwa Przemysłowego Akademii Morskiej w Gdyni za artykuł „Synteza nowych poliuretanów do celów medycznych”. Autorka poszukuje takich tworzyw sztucznych, które nadają się na implanty. Poza naszym doktorantem wyróżnienia

otrzymali także: dr Norbert Duda z Instytutu Biologii Uniwersytetu w Białymstoku – za artykuł „Komu podrzucić własne dziecko? Dylematy ptasiejmamy”, poświęcony pasażerom lęgowemu mewy śmieszki; mgr inż. Przemysław Krakowiak z Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności Politechniki Łódzkiej – za artykuł „Jak nie męczyć mikrobiologa”, w którym opisał obecność bakterii w toaletach publicznych; mgr inż. Agata Pacek z Wydziału Ogrodniczego Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie – za artykuł „Thusty sposób na owada” – o kwiatach storczyka, z których pszczoły zbierają tłuszcz. ■ (PD)

W lutym 2009 roku uświetniła 35 rocznica śmierci
prof. dr hab. inż. Tadeusza Pulasa. Studenta Uniwersytetu
im. Jana Kazimierza we Lwowie; absolwenta Politechniki Lwów-
skiej a następnie jednego z głównych twórców i długo-
letniego pracowników Wydziału Chemicznego Politechniki
Wrocławskiej w Gliwicach.

Profesora - niezwykle zaangażowanego w tworzenie od
1946 roku pierwszych laboratoriów chemicznych na Wydzia-
le, wielkiego przyjaciela braci studenckiej, wydawnaw-
cy i nauczyciela akademickiego, zapalonego, i zapala-
jącego innych, turysty i wędrownika oraz miłośnika przy-
rody, społeczeństwa.

Ponieważ w roku śmierci Profesora krouila Wydział
tu nie była jeszcze prowadzona, dlatego teraz, po 35.
latach zamieszczam materiały archiwalne.

fof. z lof 1946-1950

Prof. dr hab. inż. Tadeusz PUKAS
(22.V.1909-19.II.1974)

W dniu 19 lutego 1974 r. odszedł od nas na zawsze prof. dr hab. inż. Tadeusz Pukas znakomity pedagog i wychowawca, świetny organizator, serdeczny przyjaciel młodzieży, były wieloletni kierownik b. Katedry Chemii Nieorganicznej, kierownik Zespołu Podstaw Chemii Nieorganicznej Politechniki Śląskiej.

Odejście Jego było nagłe i niespodziewane i pomimo upływu roku od tego tragicznego dnia, wszyscy ci, którzy Go znali, którzy stykali się z Nim na codzien nie mogą pogodzić się z myślą o śmierci człowieka tak aktywnego, nadal odczuwają brak Jego obecności, Jego pogody ducha oraz serdecznej życzliwości, którą darzył zarówno swoich współpracowników jak i młodzież akademicką.

Urodził się 22 maja 1909 roku w Mikołajowie nad Dniestrem, szkołę podstawową i średnią ukończył we Lwowie. Od 1930 r. studiował chemię na Uniwersytecie Jana Kazimierza, a następnie przeniósł się na Politechnikę Lwowską, uzyskując w przededniu II wojny światowej dyplom inżyniera chemika.

Będąc w trudnej sytuacji materialnej już w czasie studiów podjął pracę zawodową - w okresie 1937-1939 r. na stanowisku zastępcy asystenta, a po uzyskaniu dyplomu w czerwcu 1939 r. na etacie asystenta w Katedrze Chemii Nieorganicznej Wydziału Chemicznego Politechniki Lwowskiej.

Od września 1939 r. do lipca 1941 r. był asystentem i kierownikiem Laboratorium Analizy Jakościowej w Katedrze Chemii Nieorganicznej Lwowskiego Politechnicznego Instytutu, a następnie od lipca 1944 r. starszym asystentem w Katedrze Chemii Nieorganicznej Politechniki Lwowskiej zamienionej wówczas na "Państwowe Kursy Techniczne".

Prof. T. Pukas należał do grona tych osób, którzy od pierwszych powojennych dni 1945 r. tworzyli z ruin i zgliszcz pierwsze placówki naukowe na terenie Śląska. Bierze niezwykle aktywny udział w organizowaniu Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej. To właśnie dzięki ofiarnej i pełnej oddania pracy grupy pracowników i studentów kierowanych przez prof. T. Pukasa Wydział Chemiczny zaopatrzone został w 1945 roku w niezbędne odczynniki, naczynia laboratoryjne i aparaturę, co pozwoliło na uruchomienie pierwszych laboratoriów studenckich jeszcze w roku akademickim 1945/1946. W tych trudnych pionierskich latach organizacji Wydziału, zapał i żarliwość okazywane przez młodego wówczas i prężnego adiunkta, kierownika laboratorium analizy ilościowej, oddziaływały silnie na studentów mobilizując ich do zdobywania wiedzy, do osiągnięcia dobrych wyników w laboratoriach i przy egzaminach, pomimo poważnych trudności związanych z dotkliwym brakiem podręczników i skryptów oraz nader skromnym wyposażeniem laboratoriów.

Prof. T. Pukas bierze również żywy udział w organizowaniu pracowni chemicznych Państwowego Technikum Chemicznego w Gliwicach, a następnie w 1950 r. walczy przyczynia się do uruchomienia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Jest również pierwszym wykładowcą chemii nieorganicznej w tej placówce naukowej.

Mimo nawału zajęć organizacyjnych i dydaktycznych - kierował bowiem Katedrą o największej ilości studentów odrabiających laboratoria w pierwszych semestrach studiów - prof. T. Pukas usilnie realizował tezę o konieczności powiązania dydaktyki z działalnością naukową.

Początkowo prowadzono w Katedrze, zainicjowane przez prof. W. Jakóba, badania podstawowe związków kompleksowych niektórych metali. Prof. T. Pukas rozwinął tematykę dotyczącą chemii związków kompleksowych w kierunku zastosowań praktycznych, w szczególności w analizie śladowej oraz w technologii substancji wysokiej czystości. Te dwa kierunki prac naukowo-badawczych systematycznie rozwijane i rozszerzane stały się podstawą w rozwoju poważnego ośrodka badawczego specjalizującego się w zakresie analizy śla-

dowej oraz technologii substancji wysokiej czystości dla potrzeb przemysłu elektronicznego i innych współczesnych gałęzi techniki i nauki.

Powyższa problematyka badawcza była prowadzona i jest nadal kontynuowana w ścisłej współpracy z szeregiem zakładów przemysłowych oraz placówek naukowo-badawczych, m.in. z Fabryką Półprzewodników "Tewa" w Warszawie, Ośrodkiem Badawczym Metali Lekkich w Skawinie, Ośrodkiem Badawczo Rozwojowym Monokryształów "Unitra" w Warszawie, PPH Polskie Odczynniki Chemiczne w Gliwicach.

Dorobek naukowy zespołu badawczego obejmuje w okresie ćwierćwiecza 20 opracowanych technologii substancji wysokiej czystości, w tym 7 technologii przekazanych do przemysłu, ok. 170 publikacji referujących prace oryginalne oraz 6 patentów. Również doktorat (1960) oraz rozprawa habilitacyjna (1963 r.) T. Pukas, a także większość spośród 11 doktoratów uzyskanych pod Jego kierunkiem wiąże się bezpośrednio z powyższą problematyką naukową.

Prof. T. Pukas dał się również poznać jako znakomity dydaktyk, doskonały pedagog i popularyzator wiedzy chemicznej oraz jako wychowawca. Był współorganizatorem olimpiad chemicznych, budząc zainteresowanie chemią wśród potencjalnych kandydatów na studia. Działalność również w Kole Naukowym Chemików oraz jako wieloletni opiekun I roku studiów. Prowadził również w okresie 3 lat wykłady z chemii ogólnej w ramach Politechniki Telewizyjnej.

Prof. T. Pukas pełnił szereg funkcji organizacyjnych. Był zastępcą prorektora d/s Studiów Wieczorowych, prodziekanem Studium Dziennego oraz Wieczorowego Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej, przewodniczącym Wydziałowej Komisji Egzaminu Dyplomowego, kierownikiem Studium Eksternistycznego Wydziału Chemicznego, członkiem Senackiej Komisji do Usprawnienia Procesu Dydaktycznego, członkiem Zespołu Programowego "Chemia" Ośrodka Metodycznego Wyższych Studiów Technicznych dla Pracujących itp.

Poza intensywną pracą zawodową Prof. T. Pukas, z wrodzoną sobie pasją, dużo czasu poświęcał na działalność społeczną. Przez szereg lat był aktywnym działaczem Związku Nauczycielstwa Polskiego oraz Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego, w którym m.in. pełnił funkcję przewodniczącego Oddziału i przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.

Będąc zapalonym miłośnikiem przyrody i znawcą jej piękna, przez wiele lat przewodniczył Komisji Turystyki Górskiej Polskiego Towarzystwa Turystyczno Krajoznawczego oraz Komisji Turystyki Rady Zakładowej Politechniki Śląskiej, organizując z wielkim talentem dziesiątki niezwykle interesujących wycieczek krajoznawczych w szczególności górskich,

W środowisku uczelnianym prof. T. Pukas cieszył się dużym autorytetem i szacunkiem oraz szczerą sympatią. Za swą działalność odznaczony został wysokimi odznaczeniami państwowymi - Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, jak również Medalem X-lecia PRL, Odznaką XV-lecia i Medalem XXV-lecia Politechniki Śląskiej oraz najwyższymi odznaczeniami organizacyjnymi ZNP, PTTK, ZSP. Wyrazem uznania były również nadawane mu przez Ministra nagrody.

Wraz z całą społecznością akademicką grono najbliższych współpracowników wspominać będzie Swego Najdroższego Profesora i Nauczyciela jako człowieka nieskazitelnego o niezwyklej szlachetności i życzliwości łączącego głęboką wiedzę z pogodą ducha.

Konrad Ogiółka

Rok 1947

Kreatywni studenci

Skonstruowana przez studentów Politechniki Śląskiej wyrzutnia ołówków zwyciężyła w konkursie „Szaleństwa Konstrukcji”, organizowanym przez firmę Fluor S.A.

Konkurs, który odbywa się w kilku Europejskich oddziałach firmy, w tym w Polsce, miał swój finał 18 lutego br. Jego celem było promowanie myśli inżynierskiej wśród młodych ludzi oraz pokazanie, że konstruowanie może być nie tylko pracą, ale i przyjemnością. Dla wszystkich był to czas zabawy połączonej z sympatyczną rywalizacją.

Drużyna „ChemTech Team”, w skład której weszli studenci Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej - Bartło-

miej Lonc (kapitan), Agnieszka Maryniak, Andrzej Guzowski i Paweł Jewuła - zajęła I miejsce w kategorii „Szkoły i Uczelnie”. Członkom zespołu udało się w najkrótszym czasie i przy zużyciu najmniejszej ilości materiałów skonstruować „Wyrzutnię do ołówków”. Wbrew pozorom zadanie nie było łatwe, ponieważ konstrukcja musiała spełnić narzucone przez organizatorów warunki, między innymi: wysokość urządzenia, zasięg lotu ołówka itp..

W zawodach brali udział uczniowie techników, studenci oraz pracownicy Fluor'a. Zwycięscy otrzymali ufundowane przez firmę Fluor S.A. odtwarzacze MP4, dyplomy, medale oraz pamiątkowe kubki, natomiast Biuro Karier Studentkich - nowy projektor. ■ (MG)

20 marca 2009. roku, na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Wydziału Chemicznego, odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. Jerzego Żaka, adiunkta w Katedrze Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Dr Jerzy Żak przedstawił rozprawę habilitacyjną na temat „Katalizatorowe przemienienie tlenku i jego efekty w wybranych modelowych układach redoksowych”.

Recenzentami przewodni habilitacyjnego byli:

- prof. dr hab. Paweł Kulesza z Uniwersytetu Warszawskiego,
- prof. dr hab. Janusz Góral z Akademii Górniczo-Hutniczej,
- prof. dr hab. inż. Kazimierz Darowicz z Politechniki Łódzkiej,
- prof. dr hab. Jacek Kityk z Politechniki Śląskiej.

Rada Wydziału w dniu 20 marca br uadala dra inż. Jerzemu Żakowi stopień doktora habilitowanego.

W dniach 14.03. i 15.04.2009 roku odbył się XVII Ogólnopolski Konkurs Chemiczny dla młodzieży szkół średnich, organizowany przez Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach, oraz Oddział Gliwicki Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Patronat nad Konkursem sprawowali: Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach - Prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski, oraz Przewodniczący Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego - dr hab. inż. Krzysztof Walczak, prof. Pol. Śl.

Konkurs składał się z dwóch części - pisemnej i laboratoryjnej. Część pisemna (odbyła się w dniu 14.03.2009) miała charakter eliminacji, natomiast zadania laboratoryjne (15.04.2009), stanowiły finał Konkursu. W eliminacjach wzięło udział 208 uczennic i uczniów z 46 szkół średnich, z województw: dolnośląskiego, łódzkiego, opolskiego, śląskiego, małopolskiego podkarpackiego i świętokrzyskiego. Świadczy to o utrzymującej na przestrzeni kilku już lat popularności Konkursu wśród młodzieży. Otwarcia Konkursu dokonał Dziekan Wydziału Chemicznego prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski. Do części finałowej zakwalifikowało się 35 najlepszych uczestników i uczestniczek eliminacji. W części pisemnej Konkursu młodzież rozwiązywała zadania testowe i problemowe, natomiast w finale - niezbyt skomplikowane manualnie zadania laboratoryjne. Przed częścią pisemną Konkursu odbył się wykład popularnonaukowy dr hab. inż. Julity Mrowiec - Białoń pt.: "Powierzchnie samooczyszczające się".

Konkurs był również - dla jego uczestników i ich nauczycieli - okazją do rozmów z władzami, pracownikami i studentami Wydziału.

Laureatami trzech pierwszych miejsc w Konkursie zostali:

1. Damian Makiela z II LO im. H. Malczewskiej w Zawierciu;
2. Rafał Pasiut z I LO im. Króla Kazimierza Wielkiego w Bochni;
3. Piotr Pander z VIII LO im. M. Curie - Skłodowskiej w Katowicach.

Wszyscy uczestnicy finału otrzymali jako nagrody książki o tematyce chemicznej, a laureaci pierwszych sześciu miejsc - nagrody pieniężne lub rzeczowe.

Wyróżniono również specjalnymi nagrodami książkowymi nauczycieli chemii:

- mgr Zofię Lenart- Pawłowską z I LO im. M. Kopernika w Katowicach oraz z Gimnazjum nr 24 w Katowicach, za wkład pracy w przygotowanie najmłodszego uczestnika Konkursu (Michała Sawczvka – laureata 8 miejsca) (nagrodę ufundował NSZZ „Solidarność”);
- mgr Sylwię Pniakowską z II LO im. H. Malczewskiej w Zawierciu za wkład pracy w przygotowanie zwycięzcy Konkursu (nagrodę ufundował ZNP).
- mgr Dorotę Kocjan z I LO im. Króla Kazimierza Wielkiego w Bochni za wkład pracy w przygotowanie największej liczby finalistów Konkursu (nagrodę ufundował Oddział Gliwicki Polskiego Towarzystwa Chemicznego).

Głównym fundatorem nagród był Polimer-Mostostal w Warszawie. Pozostałymi sponsorami XVII Ogólnopolskiego Konkursu Chemicznego byli: Zakłady Azotowe Kędzierzyn w Kędzierzynie – Koźlu, Energopomiar w Gliwicach, Linegal Chemicals Sp. z o.o. w Warszawie, Petrochemia – Blachownia w Kędzierzynie - Koźlu, Rada Zakładowa ZNP przy Politechnice Śląskiej w Gliwicach, Komisja Wydziałowa NSZZ „Solidarność” na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej, Oddział Gliwicki Polskiego Towarzystwa Chemicznego.

Marek Smolik

DĄBROWA
GÓRNICZA

Województwo Śląskie

Zaproszenie

Foto P. Franc

Prezydium seminarium. Od lewej: Prezydent miasta Dąbrowa Górnicza Zbigniew Podraza, Rektor Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik, Wojewoda Śląski Zygmunt Łukaszczyk, Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Jarzębski oraz prof. Andrzej Mianowski

Wojewoda Śląski
Zygmunt Łukaszczyk
Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza
Zbigniew Podraza

oraz

JM Rektor Politechniki Śląskiej
prof. dr hab. inż. Andrzej Karbownik

mają zaszczyt zaprosić

dr hab. inż

...Mirostwan... Gibas... prof. nzw. w Pol. Śl.

na seminarium promujące rozwój wiedzy naukowo – technicznej
i inicjującej powołanie sieci współpracy pod hasłem:

Dąbrowa Górnicza – centrum wiedzy o czystej energii i środowisku

które odbędzie się

25 marca 2009r o godz. 10.00 w Sali Sesyjnej Urzędu Miejskiego
w Dąbrowie Górniczej.

Program Seminarium:

- 10.00 – Rejestracja uczestników
- 10.30 – Zbigniew Podraza Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza oraz Rektor Politechniki Śląskiej
prof. dr hab. inż. Andrzej Karbownik - Rozpoczęcie Seminarium
- 10.45 – mgr Zygmunt Łukaszczyk (Wojewoda Śląski) - Czyste wykorzystanie węgla - źródło energii i wyzwanie dla nauki
- 11.00 – prof. dr hab. inż. Andrzej Mianowski (Politechnika Śląska) - Znajdźmy na mapie Zamiejscowy Ośrodek
Dydaktyczny Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Dąbrowie Górniczej
- 11.20 – mgr Barbara Lubasz (Urząd Miejski Dąbrowa Górnicza) - Ochrona środowiska w Dąbrowie Górniczej
- 11.40 – mgr inż. Edward Szlęk (ZK "Przyjaźń" Sp. z o.o.), dr inż. Rudolf Cieślak (B.P. Koksoprojekt Sp. z o.o.) -
Wizja nowoczesnej koksowni ZK "Przyjaźń" w Dąbrowie Górniczej
- 12.00 - dr inż. Marek Ściążko (IChPW) - Czy efekt cieplarniany sprzyja rozwojowi Czystych Technologii Węglowych?
- 12.20 - Przerwa kawowa
- 12.50 - Joanna Ptak (Z. Oś. D., Dąbrowa Górnicza) - Czyste Technologie Węglowe z perspektywy kształcenia w
Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym w Dąbrowie Górniczej
- 13.10 - inż. Marta Mycoń (Z. Oś. D., Dąbrowa Górnicza) - Energia biomasy - wyraz postępu czy wygodnictwa
- 13.30 - mgr inż. Eugeniusz Sutor (ZA Kędzierzyn) - Powrót do węgla jako surowca chemicznego
- 13.50 - dr inż. Jacek Zawistowski (IChPW) - Nowoczesne systemy grzewcze dla gospodarki komunalnej (demonstracja)
- 14.10 - Panel dyskusyjny
- 14.30 - Lunch
- 15.30 - Zakończenie Konferencji

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego prof. dr hab. inż. Andrzej Mianowski

R.S.V.P. tel. 0 32 237 19 02

Dąbrowa Górnicza – centrum wiedzy o czystej energii i środowisku

Seminarium promujące rozwój wiedzy naukowo-technicznej i inicjujące powołanie sieci współpracy pod hasłem: Dąbrowa Górnicza – centrum wiedzy o czystej energii i środowisku pod patronatem Wojewody Śląskiego Zygmunta Łukaszczyka, Prezydenta miasta Dąbrowa Górnicza Zbigniewa Podrazy oraz Rektora Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownika odbyło się w Dąbrowie Górniczej 25 marca 2009 roku.

Tomasz Siudoga

Na spotkanie zaproszeni zostali przedstawiciele szeregu środowisk mających wpływ i kreujących rozwój społeczny i gospodarczy regionu. Zaproszono przedstawicieli władz ustawodawczych kraju (w osobie posłów i senatorów RP), administracji lokalnej, środowisk naukowych Politechniki Śląskiej, przedstawicieli szkolnictwa podstawowego, gimnazjalnego i średniego oraz przedsiębiorców, w tym również największych zakładów przemysłowych regionu. Niezwykle istotnym elementem seminarium było wyrażenie przekonania o konieczności utworzenia w regionie dąbrowskim centrum o charakterze naukowo-dydaktycznym. Celem takiego przedsięwzięcia byłaby m.in. integracja wszystkich zainteresowanych środowisk i wypracowanie profilu absolwenta, który najbardziej odpowiadałby potrzebom lokalnego rynku pracy oraz przyczyniał się do rozwoju społecznego i gospodarczego regionu.

W referacie Barbary Lubasz z Urzędu Miejskiego w Dąbrowie Górniczej szczególną uwagę zwrócono na

kwestię uwzględniania potrzeb środowiska naturalnego w rozwoju miasta i współpracy w tym względzie z przemysłem działającym w regionie. Prezes Koksowni „Przyjaźń” Edward Szlęk prezentując wizję nowoczesnej koksowni także nawiązał do konieczności realizacji przemysłowego rozwoju regionu w zgodzie ze współczesnymi standardami w obszarze ochrony środowiska.

Wystąpienie Wojewody Śląskiego Zygmunta Łukaszczyka wskazało na rolę węgla jako surowca energetycznego i chemicznego, a także konieczność wspierania rozwiązań w obszarze jego czystego wykorzystania, zarówno przez środowiska naukowe, jak i władze lokalne.

Prezentacja dr. Marka Ściążko z Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla w sposób niezwykle przekonujący zarysowała perspektywy przed jakimi staje wykorzystanie węgla w Polsce i na świecie w kontekście wymagań ochrony środowiska naturalnego. Jednym z najważniejszych wniosków z niej płynącym jest teza, iż w aktual-

nej sytuacji w Polsce węgiel stanowić będzie nadal główny surowiec energetyczny, a dla optymalnego wykorzystania powinna wzrastać jego rola jako surowca chemicznego. Węgiel musi być jednak wykorzystywany zgodnie z koncepcją Czystych Technologii Węglowych.

Podobną wymowę miał referat Eugeniusza Sutora, prezentujący ideę powrotu do węgla jako surowca chemicznego, która będzie realizowana w Zakładach Azotowych Kędzierzyn w Kędzierzynie-Koźlu. W ZAK zrealizowana ma być koncepcja poligeneracji o charakterze energetycznym – chemicznym. W tym projekcie przewiduje się pozyskiwanie energii w kogeneracji z turbiną wodorową, wodoru, metanolu, a w przyszłości dalszych produktów chemicznych. Uwzględniono przy tym współczesne wysokie wymagania ekologiczne w zakresie emisji zanieczyszczeń, w tym również w zakresie sekwestracji wytworzonego w procesie CO₂. Absolutną nowością jest zastosowanie turbiny wodorowej, która eliminuje emisję CO₂, gdyż jej jedy-

nym produktem ubocznym jest para wodna. Wykorzystanie węgla przyczyni się do zmniejszenia uzależnienia zakładu od dostaw importowanego gazu ziemnego.

Czteroletnią historię działalności Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Dąbrowie Górniczej oraz bieżące problemy przedstawił w swoim wystąpieniu Pełnomocnik Dziekana Wydziału Chemicznego prof. Andrzej Mianowski. Zaprezentował on również realne możliwości dalszego rozwoju Ośrodka m.in. poprzez utworzenie II-go stopnia studiów magisterskich, włączenie się w projekt Węzłów Wiedzy i Innowacji (Knowledge and Innovation Communities).

Referaty zaprezentowane przez byłych i obecnych studentów Ośro-

da: Joannę Ptak („Czyste Technologie Węglowe z perspektywy kształcenia w Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym w Dąbrowie Górniczej”) i Martę Mycoń („Energia biomasy – wyraz postępu czy wygodnictwa”) ukazały wielką pracę w przygotowaniu prezentacji, a także zaangażowanie i pasję studentów w zdobywaniu wiedzy i poszerzaniu własnych horyzontów.

Wystąpienia zostały przyjęte przez uczestników Seminarium bardzo życzliwie i wielokrotnie wyrażano uznanie dla ich kompetencji. Szczególnie inspirująca była konfrontacja wiedzy akademickiej i technologicznej, jaka wynikła z referatów Joanny Ptak i Eugeniusza Sutora, prezentujących zagadnienia z różnych punktów widzenia.

W ramach panelu dyskusyjnego zwrócono szczególną uwagę na jakość kształcenia realizowaną na różnych szczeblach edukacji i potrzebę dostosowania go do warunków panujących na lokalnym rynku pracy i potrzeb przedsiębiorców w zakresie wykształconej kadry inżynierskiej. Stąd też potrzeba utworzenia centrum, które integrować będzie środowiska naukowo – dydaktyczne, władze lokalne i przedsiębiorców. Wyrażono aprobatę dla podejmowanych w tym zakresie działań oraz potrzebę ich dalszej intensyfikacji, m.in. poprzez realizację kształcenia w ramach kierunków zamawianych. ■

